

Riimbrev til den lille Thea

Min lille, velsignede *Thea*,
Jo, Du er rigtig min Ven!
Du skrev, og jeg skriver igjen.
Den duftende, søde Spirea,
Lavendler paa kryds og paa tvers
Usynligt ligge i Brevet,
Du seer, det er nydeligt skrevet,
Du seer, det er skrevet paa Vers.
Dit Brev var fra Hoved til Hale,
Som om jeg hørte Dig tale
Og Dig ind i Øinene saae,
Nu vilde jeg grueligt gjerne,
Mit Brev skulde staae som en Stjerne,
Men hvad skal jeg helst finde paa?
Historier kan jeg saa mange,
Men de ere grusomme lange,
Papiret vil ikke forslaae.
Hvad hører Du helst, lille *Thea*?
Et Eventyr om en Spirea,
Om Rachel eller om Lea,
Hvad heller Ristoris Medea,
Men den er lidt svær at forstaae.
Hvad ønsker Du helst, lille *Thea*,
Om Lea, Medea, og Gea?
Ja Rim kan jeg nok finde paa.
Ønsk ikke, at Brevet faaer Ende;
Thi saa maa jeg ærligt bekjende,
Jeg bliver i daarligt Humør.
Jeg lever herude paa Landet,
Paa Basnæs, der ligger ved Vandet
En tre Fjerdingvei fra Skjelskjør;
Men snart er jeg inde i Byen,
Med Dampen man flyver som Skyen,
Saa samles vi atter igjen.
Hils venlig din Fader og Moder,
Og derpaa din Søster og Broder,
Hver af dem, for jeg er din Ven.
D. 22. Dcbr. 1866.